

Sygn. akt IV P 329/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Bartosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. I.**

przeciwko **M. Z. i P. Z.**

o ustalenie istnienia stosunku pracy, odszkodowanie i wynagrodzenie

w przedmiocie wniosku pozwanych o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego i sprzeciwu od wyroku zaocznego

postanawia:

1. Odrzucić wniosek pozwanych o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w dniu 9 grudnia 2015 roku w sprawie IV P 329/15.
2. Oddalić wniosek pozwanych o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w dniu 9 grudnia 2015 roku w sprawie IV P 329/15.
3. Odrzucić sprzeciw pozwanych od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w dniu 9 grudnia 2015 roku w sprawie IV P 329/15.

UZASADNIENIE

do punktu 3

W dniu 12 lutego 2016 r. pozwani M. Z. i P. Z. reprezentowani przez radcę prawnego wnieśli do tut. Sądu sprzeciw od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w dniu 9 grudnia 2015 roku w sprawie IV P 329/15 wraz z wnioskiem o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Jednocześnie pozwani wnieśli o skuteczne doręczenie im pozwu złożonego w przedmiotowej sprawie, z ostrożności procesowej o skuteczne doręczenie wyroku zaocznego, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku z ostrożności procesowej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego oraz o uchylenie zarządzenia w przedmiocie stwierdzenia prawomocności.

Pozwani wskazali, że nie otrzymali pozwu, zawiadomienia o terminie rozprawy wyznaczonej na 30 września 2015 r. i 9 grudnia 2015 r. ani wyroku zaocznego, które były doręczane na adres wskazany w pozwie. Przedmiotowa korespondencja była awizowana. W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego pozwani twierdzili, że doręczyciel nie podjął próby doręczenia w godzinach otwarcia sklepu i nie pozostawił awiza. Informację o wyroku zaocznym pozwani powzięli w dniu 2 lutego 2016r. od pełnomocnika powódki, która

zwróciła się do pozwanych z wezwaniem do zapłaty kwot objętych wyrokiem zaocznym. Pozwani wskazali, że nie zamieszkują pod adresem, pod który sąd dokonywał doręczeń.

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że zgodnie z art. 139 § 3 k.p.c. pisma dla osób prawnych, organizacji, osób fizycznych podlegających wpisowi do rejestru albo ewidencji na podstawie odrębnych przepisów - w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających z uwagi na nieujawnienie w rejestrze albo w ewidencji zmiany adresu, a **w przypadku osób fizycznych miejsca zamieszkania i adresu - pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowe miejsce zamieszkania i adres są sądowi znane**. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Sąd dokonywał doręczeń na adres pozwanych wskazany w pozwie. Był to adres ujawniony w ewidencji działalności gospodarczej pozwanych jako adres dla doręczeń. Co więcej, ze wszystkich dołączonych do pozwu dokumentów wynika, że adres ten wskazywali sami pozwani, zarówno w umowach o pracę zawartych z powódką, jak i w doręczonym powódce oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę (k. 17). Przesyłki sądowe zawierające kolejno odpisy pozwu, zawiadomienia o terminach rozprawy i odpisy wyroku zaocznego z pouczeniem o sprzeciwie na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. prawidłowo pozostawiono zatem w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. W tej sytuacji brak było jakichkolwiek podstaw do poszukiwania przez sąd z urzędu innych adresów pozwanych. Doręczenia dokonywane w przedmiotowej sprawie były skuteczne. Na marginesie jedynie wypada zaznaczyć, że pozwani nie twierdzili, aby pełnomocnik powódki kierował korespondencją pod innym adresem niż wskazany w pozwie.

Zgodnie z art. 344 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (t.j.: Dz.U. z 2014 r., poz. 101; dalej: k.p.c.) sprzeciw złożony po terminie oraz sprzeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym. Z kolei w myśl art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Zgodnie z art. 169 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu (§ 1). W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek (§ 2).

Pozwani twierdzili, że dowiedzieli się o wyroku zaocznym z pisma pełnomocnika powódki z dnia 29 stycznia 2016r., które otrzymali w dniu 2 lutego 2016 r. Skoro przyczyna uchybienia terminowi ustała w dniu **2 lutego 2016 r.**, to termin ustawowy na złożenie wniosku o przywrócenie terminu upływał w dniu **9 lutego 2016 r.** Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego został natomiast złożony dopiero w dniu **12 lutego 2016 r.** (vide: data stempla pocztowego na kopercie, k. 53), a zatem po terminie. Spóźniony lub z mocy ustawy niedopuszczalny wniosek o przywrócenie terminu sąd odrzuca (art. 171 k.p.c.).

W niniejszej sprawie odpis wyroku zaocznego z dnia 9 grudnia 2015 roku na podstawie art. 139 § 1 i 3 k.p.c. został skutecznie doręczony pozwanym w dniu 29 grudnia 2015 roku. Termin do wniesienia sprzeciwu od tego wyroku upływał zatem w dniu 12 stycznia 2016 roku.

Sprzeciw został złożony dopiero w dniu 12 lutego 2016 r., a zatem po terminie. Wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia został odrzucony.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 344 § 1 k.p.c., Sąd orzekł, jak w punkcie 3 sentencji postanowienia.